

FRITT PALESTINA

MEMLEMSBLADET TIL
PALESTINAKOMITEEN I NORGE

NR.1
2022

Michal Lynk, FNs spesialrapportør for menneskerettighetssituasjonen i de okkuperte palestinske områdene, besøkte Oslo i april.

FRITT PALESTINA NR 1. 2022

- 02 KOLOFON
- 03 LEDER
- 04 AKTUELT
- 06 SANKSJONER: HVA FUNGERER?
- 10 INTERVJU
- 14 LANDSMØTET 2022
- 18 APARTHEID
- 22 BOKANMELDelse
- 24 UNGDOMSTUR TIL PALESTINA
- 28 GAZA
- 32 TERRORSTEMPLING
- 34 KONTAKT

FRITT PALESTINA

er medlemsbladet til Palestinakomiteen i Norge. Bladet sendes også til alle bidragsytere til innsamlingen Palestina-solidaritet og Palestinakomiteens fadderordning. Meningsinnholdet i artiklene er den enkelte forfatters ansvar og representerer ikke nødvendigvis Palestinakomiteen i Norges syn.

REDAKSJON:

Line Khateeb, ansv. redaktør
Line Snekvik, redaksjonssjef
Birte Bødtker, Art Director

FORSIDE:

Liam M. Alzafari

LAYOUT:

Birte Bødtker

TRYKK:

Oslo Kongressenter/Servicesenteret

Redaksjonen for dette nummeret ble avsluttet 2.mai 2022

Palestinakomiteen i Norge:

Frivillighetshuset,
Kolstadgata 1, 0652 Oslo
Telefon: 95 96 98 74
www.palestinakomiteen.no
Organisasjonsnummer:
984.688.172

KONTINGENTSATSER:

100 kr første året
VANLIG MEDLEM:
kr 500
REDUSERT KONTINGENT:
kr 250
UNGDOMSKONTINGENT:
kr 100
(frem til fylte 19 år)
FAMILIEKONTINGENT:
kr 500+200
(Kr 500 hovedmedlem + kr 200 pr ekstra medlem)

KONTONUMMER:

0530 28 03112

KJÆRE MEDLEM!

Den 25.-27. mars holdt Palestinakomiteen vårt 34. landsmøte. Innsatsen våre lokallag og medlemmer gjør ved å organisere og stille opp på markeringer og møter er en viktig del av solidaritetsarbeidet for Palestina. Jeg takker landsmøtet for at jeg ble gjenvalgt som leder og får fortsette å jobbe med et bredt lag av engasjerte aktivister!

Avtroppende FN-rapportør for Palestina, Michael Lynk, skriver i sin siste rapport at israelske myndigheter er ansvarlig for en ulovlig okkupasjon og apartheid. Amnesty International og flere israelske, palestinske og internasjonale organisasjoner har det siste året rapportert at palestinere lever under apartheid, forfølgelse og forbrytelser mot menneskeheten. Lynk sier det må handles nå. Det er jeg enig i!

Reaksjoner mot brudd på folkeretten må iverksettes uansett fargene på flagget til både ofrene og aggressoren. Da utenriksminister Anniken Huitfeldt besøkte Palestina i mars, sa hun at «begge parter» må bidra til å roe situasjonen. Det hørtes ikke ut som hun snakket om en brutal militær okkupasjon og et okkupert folk. Da blir det også lett å overse den dramatiske virkeligheten og muligheten for å endre på den.

Vi uttrykker støtte til det ukrainske folket som kjemper mot okkupasjonen og mener samme støtte må vises til andre okkuperte folk. Møter vi Israels forbrytelser mot menneskeheten kun med ord, uten å følge opp med handling, får okkupanten bestemme reglene og flytte grensene for hva som er lov.

En av disse grensene er å stemple palestinske rettighetsorganisasjoner for forbrytelser under israelsk anti-terror-lovgivning. Ansatte blir fengslet og nektet å reise ut av Palestina. Norske myndigheter må gjøre mer for å beskytte de palestinske menneskerettsforkjemperne og kreve at Israel trekker tilbake stempelingen nå. Vi kan ikke tillate at de som dokumenterer

Israels terrorisme blir kalt forbrytere, mens de ansvarlige for brudd på folkeretten går fri.

En annen grense er en ny lov Israel iverksetter i mai. Den vil hindre utenlandske studenter og akademikere å reise til Vestbredden, og det vil være et krav av alle palestinere med utenlands pass at de søker om innreise og oppgir detaljert informasjon om familie, mulig arv og eiendom. Rettslige eksperter mener loven er et forsøk på å begrense og spore utenlandske reisende til det okkuperte Palestina og kontrollere palestinsk befolkningsvekst samt overvåke eiendom regis-

trert på palestinere med utenlandske pass.

Alle som arbeider på et universitet eller en høyskole som har et samarbeid med palestinske institusjoner, bør ta opp disse endringene med utenriks- og kunnskapsdepartementet. De som har samarbeid med israelske institusjoner har fått enda et argument til å be om boikott.

Jeg ønsker dere en riktig god sommer!

LINE KHATEEB
Leder

BETAL KONTINGENTEN MED AVTALEGIRO

Avtalegiro sparer oss for mye arbeid. Det gjør det også lettere for deg å fornye medlemskapet. Automatisk trekk er synlig i din (nett)bank, og du kan stoppe trekkingen når du vil. Vi oppfordrer deg derfor til å betale kontingenten via avtalegiro.

Se hvordan du gjør det på palestinakomiteen.no/medlem

TILBAKE TIL LIBANON

– Vi gleder oss til å ta fatt på prosjektet i Rashedieh og følge opp nye solidaritetsarbeidere, sier Anne Lie Nordberg og Veronica Madsen, Palestinakomiteens nye koordinatore for solidaritetsarbeidet i i Libanon.

Madsen og Nordberg, som kommer fra henholdsvis Oslo og Arendal, var selv solidaritetsarbeidere i flyktingleiren Rashedieh i 2016. Som solidaritetsarbeider i Rashedieh bor man tett på de palestinske flyktingene, og får et unikt innblikk i deres hverdag.

– Å være solidaritetsarbeider for Palestinakomiteen var en helt spesiell opplevelse. Palestinerne er veldig gjestfrie, og oppholdet ga oss minner og vennskap for livet. Samtidig erfarte vi hvor viktig det er for palestinere at vi er der, og at vi deler og viderefremidler deres hverdag.

De to tar over koordinatortvervet etter Elisabet Sausjord, som har hatt ansvaret for Palestinakomiteens solidaritetsarbeid i Rashedieh i hele 22 år.

– Elisabet har lagt ned en kjerpeinnsats, og vi har store sko å fylle når vi tar over prosjektet etter henne. Hun er høyt respektert og godt likt i Rashedieh, og vi er heldige som kan dra nytte av hennes kompetanse og store nettverk i Libanon, fastslår Madsen og Nordberg.

Palestinakomiteen ønsker de nye koordinatorene lykke til og takker Elisabet Sausjord for uvurderlig innsats for flyktingene i Rashedieh og Palestinakomiteen gjennom mer enn to tiår.

Kunne du tenke deg å være frivillig for Palestinakomiteen og bo tre måneder i Rashedieh? Les mer om arbeidet på palestinakomiteen.no eller send en e-post til rashedieh@palestinakomiteen.no

NORSK FOTBALL MÅ SPILLE PÅ LAG MED DET PALESTINSKE FOLK

Puma har trukket seg ut av Russland på grunn av landets menneskerettsbrudd i Ukraina. Vi forventer at Puma trekker samme konklusjon når det gjelder Israels behandling av den palestinske befolkningen. Palestinakomiteen i Norge oppfordrer norske fotballklubber til å avbryte alt engasjement med Puma inntil de avslutter sitt sponsorsamarbeid med israelske fotballag i koloniene på okkupert område i Palestina.

Uttalelse fra Landsmøte i Palestinakomiteen i Norge

ADVARSEL!

Denne varen inneholder spor
for okkupasjon og apartheid

BOIKOTT

Varen inneholder spor av
okkupasjon og apartheid

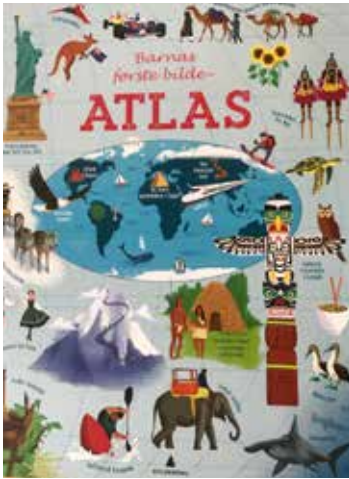
ISRAEL!

BESTILL KLISTREMERKER!

Mange spør etter boikottklistermerker.

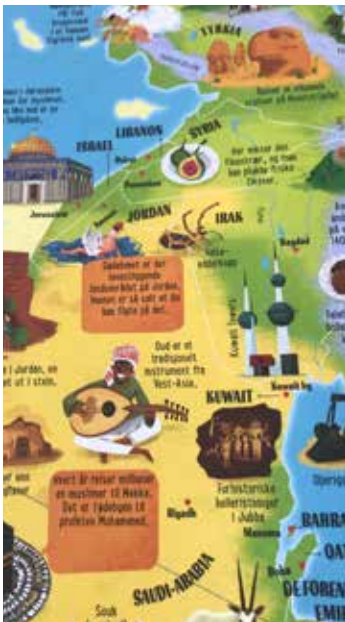
*Vi sender på bestilling
til medlemmer og lokallag.*

*Send en e-post til
post@palestinakomiteen.no*

PALESTINA ER IKKE PÅ KARTET

I «Barnas første bilde-Atlas», utgitt av Gyldendal Norsk Forlag (2017), er ikke Palestina med på kartet. De okkuperte palestinske områdene er ikke tegnet inn, og Jerusalem er oppgitt som Israels hovedstad. Syns du også at det er bønn i bøtta at Gyldendal lærer barn at Palestina ikke finnes? Send en e-post til sentralbord@gyldendal.no og gi beskjed!

Stadig flere unge amerikanere støtter BDS.

HARVARD-STUDENTER STØTTER BDS

Universitetsavisen The Harvard Crimson, som kommer ut daglig på Harvard-universitetet i USA, vedtok 29. april en uttalelse til støtte for boikott, deinvesteringer og sanksjoner (BDS) og et fritt Palestina. De viser til rapportene om apartheid fra Amnesty International og Human Rights Watch, og uttrykker støtte til alle som blir utsatt for vold i det okkuperte Palestina. Redaksjonen fremhever innsatsen til Harvard College Palestine Solidarity Committee, som har organisert informasjonsmøter, kunstinstallasjoner og fast «Kuffiya-torsdag» på campus. De kritiserer også at 26 amerikanske stater på ulikt vis straffer selskaper som uttrykker støtte til den pro-palestinske BDS-bevegelsen og slik bryter med den grunnlovsfestede retten om yringsfrihet.

Harvard-studentene oppfordrer flere til å følge etter!

SPAR MILJØET: MOTTA BLADET PÅ E-POST!

*Er du medlem og ønsker å få
tilsendt bladet elektronisk istedenfor
med post? Send en e-post til
medlem@palestinakomiteen.no*

HVEM SKAL SANKSJONERES - OG HVILKE TYPER BOIKOTT FUNKERER?

Viljen er stor til å sanksjonere og boikotte Russland. Samtidig skaper dette debatt om hva som er effektive virkemidler og når sanksjoner kan virke mot sin hensikt.

TEKST: MAGNE HAGESÆTER FAKSIMILE: ARABI21

Russlands invasjon av Ukraina har skapt stor sympati for det ukrainske folket. Norge har i likhet med mange land iverksatt tidenes mest omfattende sanksjoner mot Russland. Reaksjonene er forståelige. Harde sanksjoner skulle bare mangle når vi ser hvordan Russland turer fram i fullstendig forakt for folkeretten.

Palestinerne er trolig blant de som kjenner seg godt igjen i det ukrainerne opplever. De som lenge har jobbet for sanksjoner mot Israel, ser også tydeligere enn noen gang at viljen til å ta dette virkemiddelet i bruk ikke bare henger sammen med hva som skjer på bakken, men hvem Norge er alliert med. Forhåpentligvis fører krigen mot Ukraina til en sterkere solidaritet med alle folk som blir angrepet og okkupert. Og etter hvert til en bedre forståelse for BDS-kampanjen.

NORGES TO ANSIKTER

Sanksjonene mot Russland er forståelige reaksjoner på en ulovlig angrepskrig. Slike reaksjoner bør likevel rettes mot alle okkupanter, uavhengig av hvilken stormaktsallianse de tilhører. Norske regjeringer har stort sett argumentert mot alle former for boikott på prinsipielt grunnlag når det har dreid seg om Israel. Som forvalter av Nobels fredspris liker Norge å innta rollen som nøytralt land. I mange konflikter har Norge spilt rollen som fredsmekler. Noen ganger har dette vært mer vellykket enn andre, noe som palestinere blant annet har fått erfare.

Det er som regel mekler-rollen den norske regjeringen har inntatt når det har vært snakk om boikott av Israel. Som da LO vedtok boikott av Israel i 2017. «Jeg er mot boikott. Jeg tror ikke det bringer oss nærmere de målene vi ønsker, nemlig en politisk løsning på konflikten mellom israelere og palestinere», var responsen til Ap-leder Jonas Gahr Støre den gangen. «Boikott skaper avstand. Vi må ha nære forbindelser med både israelere og palestinere», sa daværende utenriksminister Børge Brende.

Lenger tilbake i 2011 sa utenriksminister Gahr Støre: «Jeg tror ikke boikott og isolasjon

er veien å gå, verken i denne eller andre konflikter». Dagens regjering synes likevel sanksjoner er veien å gå i dag mot Russland og 25 andre land. Det viser en oversikt på regjeringens nettsider over gjeldende sanksjonsregimer.

Roller som fredsmekler har bleknet en del siden Oslo-avtalen og norske diplomaters glansdager på 90-tallet. Blant annet som følge av den langvarige krigen i Afghanistan og invasjonen av Libya, der Norge slapp en tiendedel av bombene. I dag jobber også regjeringen med en baseavtale som knytter oss enda tettere sammen med USA. Denne utviklingen viser en tydelig dreining tettere inn mot USA, og er et åpenbart hinder for å få til sanksjoner eller boikott mot Israel.

I tillegg til sanksjonene mot Russland, har Norge sammen med en rekke europeiske land sendt våpen til Ukraina for at de skal kunne forsvare seg mot invasjonen. Dette skal være første gang Norge åpent bryter regelen fra 1956 om ikke å sende våpen til et land i krig. Regelen har likevel ikke hindret Norge i å forsyne okkupanten Israel med ammunisjon og våpenkomponenter til våpen som er brukt til å drepe palestinere. Regelen er omgått ved at disse er sendt til USA før de har gått videre til Israel. Også norsk våpenpolitikk illustrerer her hvor ulikt det går an å behandle to folkerettsstridige okkupasjoner.

ISRAELS FRYKT FOR BDS

Som Peder Martin Lysestøl viser i boken «Israel - bak muren av myter og propaganda», er Israels økonomi en sårbar økonomi der en stor del avhenger av eksport. Dette gjør at boikott vil kunne være effektivt. At Israel selv frykter BDS-bevegelsen ble tydelig da de i 2011 vedtok at det er straffbart å oppfordre til boikott. Loven fikk navnet

«Israels økonomi en sårbar økonomi der en stor del av økonomien er eksport»

Law for Prevention of Damage to State of Israel through Boycott. Fra 2017 ble det også tatt inn i lovverket at utlendinger kan nektes innreise til Israel dersom de støtter BDS. Året etter ble 20 internasjonale organisasjoner svartelistet på grunn av angivelig BDS-støtte. ▶

USA har fulgt opp denne kneblingen av BDS-bevegelsen, og i skrivende stund har 35 stater innført ulike lover mot boikott av Israel. Lovene stiller som regel krav til at en ikke er tilsluttet BDS for å kunne motta offentlig støtte eller for å delta i anskaffelser. I Norge ble kampen mot BDS fulgt opp i 2019, da Solberg-regjeringen gjorde det klart at organisasjoner tilsluttet BDS ikke ville kunne motta offentlig støtte.

AKADEMISK BOIKOTT

Norske myndigheter har også innført frys av forsknings- og utdannings samarbeidet med Russland. Dette går fram av et brev fra Kunnskapsdepartementet til hele utdanningssektoren 5. mars. Vedtaket omfatter samarbeid med institusjoner og ikke en-til-en-samarbeid. Altså en akademisk boikott lik den Palestinakomiteen og kampanjen Akademisk og Kulturell boikott av Israel (AKULBI) går inn for mot Israel. Forskjellen er likevel at boikotten av Russland har kommet i stand lynraskt uten forankring i norske akademiske miljøer og uten klare formulerte krav og målsettinger. Det gir et begrenset handlingsrom for russiske akademikere som er kritisk til regimet. Dette står i kontrast til AKULBI, som har som sentralt mål å støtte og gi større rom for israelske akademikere som er motstandere av okkupasjon og apartheid.

POTENSIALET I SPORTSBOIKOTT

Etter en lang og omfattende kampanje for å boikotte fotball-VM i Qatar, endte det norske fotballforbundet likevel ikke opp med å boikotte idrettsarrangementet. Som plaster på såret reiste fotballpresident Lise Klaveness en historisk viktig kritikk mot FIFA og tildelingen av VM til Qatar. De siste årene har vist tydelig det politiske sprengstoffet som kan ligge i en sportsboikott. Russland ble kort tid etter invasjonen utestengt fra internasjonale idrettsorganisasjoner. Også mange norske idrettsforbund har erklært at de vil boikotte russiske idrettsutøvere. Til og med russiske barn ble først vedtatt

utestengt fra Norway Cup, før Norges idrettsforbund gjorde en helomvending.

FUNGERER SANKSJONENE?

Flere har stilt spørsmål ved om sanksjonene mot Russland får en ønsket effekt. I Aftenposten 10. mars viser Benedicte Bull hvordan lignende sanksjoner mot Venezuela har slått feil ved at regimet har blitt både mer isolert og autoritært. I et innlegg dagen etter i Morgenbladet mener Cecilie Hellestveit at akademisk boikott er med på å gi Putin en hjelpende hånd nettopp fordi det er uklart hva vi krever av de akademikene vi boikotter. Dermed blir de progressive kreftene handlingslammet, og det blir enklere for Putin å stramme grepet.

Det er tydelig at sanksjonene mot Russland er motivert ut fra et sterkt ønske om å vise politisk handlekraft, og at målene er uklare.

«Sanksjonene mot Russland er motivert ut fra et sterkt ønske om å vise politisk handlekraft og at målene er uklare»

Det er også tydelig at sanksjonene vil ramme vanlige russere og skape økt fattigdom. Den russiske sivilbefolkningen som rammes av sanksjonene har samtidig begrenset mulighet til å legge press på myndighetene eller påvirke den politiske utvik-

lingen. Statlige sanksjoner risikerer å virke mot sin hensikt dersom de ikke har brei forankring, er nøyte gjennomtenkt og har klare mål.

FORBRUKERBOIKOTT

Den formen for boikott som er enklest å gjennomføre uten politiske vedtak, er forbrukerboikott. Offentlig tilgjengelig statistikk over internasjonal varehandel gjør at vi kan gå inn spesifikt, identifisere omfanget og se hvor vi skal rette boikotten. SSBs oversikt over norsk import strekker seg tilbake til 1988. Det året var Israel på 39. plass over land vi importerte mest varer fra. I 2021 er Israel på 50. plass. I fjor var importen på 1,1 milliarder kroner.

NORSK IMPORT FRA ISRAEL PER VAREKATEGORI (2021):

Statistisk sentralbyrå (tabellnummer 08801) viser vareimport fra Israel fordelt på ni varekategorier og videre 13259 spesifikke varetyper.

Norge importerte varer fra 948 forskjellige varetyper fra Israel. Konsentrasjonen er likevel stor på noen få typer varer.

Israelske appelsiner har blitt symbolet på israelske varer, men Israels eksport av jordbruksvarer utgjør bare to til tre prosent av den samlede eksporten. Likevel utgjør frukt og grønnsaker hele 18 prosent av den norske importen fra Israel. Deretter kommer produkter fra kullsyreproduzenten Sodastream, som utgjør seks prosent. Det var en stor seier da selskapet i 2015 ble tvunget til å flytte sin virksomhet fra Vestbredden. Men etter dette har det israelske selskapet vokst, etablert fabrikker i en rekke land og økt salget i Europa. Tallene viser at Norge i 2021 importerte 91590 slike kullsyremaskiner til en verdi av 32 millioner kroner. Sammen med de andre Sodastream-produktene, kullsyreflasker og smakssirup, er importen totalt på 71 millioner kroner.

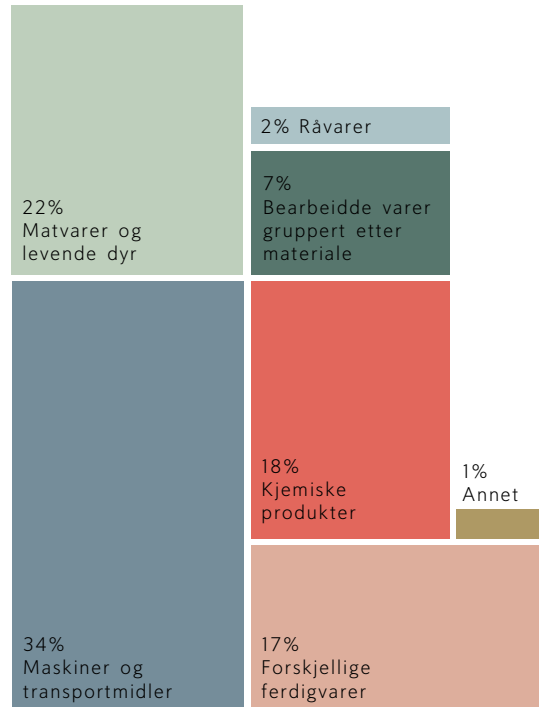
At Norge faktisk importerer poteter fra utlandet, hovedsakelig Israel og Frankrike, har skapt forargelse blant mange, og særlig norske bønder. Det er her interessant at emballasjen for de franske potetene er merket tydelig med det franske flagget, mens de israelske potetene ikke har noen merking, og ofte er det umulig å finne opprinnelsesland uten lupe. Vi bør også spørre oss om det er nødvendig å importere i underkant av 50 tonn frossen laksefilet fra Israel, som det også går fram av importstatistikken. I den tredje største kategorien, «kjemiske produkter», finner vi hudpleie og kosmetikk. Blant merkene kjenner vi til Maroccon Oil, Ahava, og flere andre dødehavprodukt.

Den aller største enkeltvaren i 2021 var likevel 55 busser. Bussene er trolig solgt av selskapet Merkavim, en israelsk underprodusent av Volvo. Ifølge rapporten «Farlige forbindelser» produserer det samme selskapet fangetransport og pansrede busser for bosettere. I likhet med bussene, er en stor andel av importen fra Israel kjøpt inn direkte fra andre selskaper, og er dermed ikke noe vanlige forbrukere kan boikotte direkte. Oppgaven blir da å identifisere hvilke selskaper en skal gå etter.

EFFEKTIVE BDS-KAMPANJER

Sanksjonene mot Russland gir oss nyttige erfaringer i hvordan boikott fungerer i praksis. I et intervju i Khrono 25. mars understreker Tore

IMPORT FRA ISRAEL PER VAREKATEGORI

Linné Eriksen at den vellykkede boikottkampanjen mot Sør-Afrika besto av mange ulike former for boikott som var vanskelige å skille fra hverandre. Forhåpentligvis vil det framover bli en større vilje til å sanksjonere alle regimer som okkuperer og bryter folkeretten. Styrken i BDS-kampanjen er at det er en nedenfra-og-opp-bevegelse som gradvis bygger større forankring også blant israelere (Boycott from Within). Den har klart definerte mål som alle som støtter palestineres kamp, kan slutte seg til.

MAGNE HAGESÆTER

Bystyrerepresentant for Rødt i Bergen, hovedtillitsvalgt for Fagforbundet i Vestland fylkeskommune.

AVTROPPENDE OPTIMIST

– *Vi får ikke slutt på okkupasjonen ved å bruke gårsdagens sanghefte, mener FNs spesialrapportør Michael Lynk. Han etterlyser handlekraft fra det internasjonale samfunnet.*

TEKST: LINE SNEKVIK FOTO: BIRTE BØDTKER

Fridd Palestina møter jussprofessoren fra Canada i Palestinakomiteens lokaler på Tøyen i Oslo. Lynk befinner seg i Norge i forbindelse med Forsvar Folkerettens konferanse på Litteraturhuset i Oslo 5. april.

I skrivende stund er det en måned igjen til Lynk avslutter mandatet som spesialrapportør for FN. I de seks årene som har gått siden han tok fatt på jobben, har fakta på bakken blitt stadig verre. Dette fremkommer også i de tolv rapportene han har levert siden 2016.

I sin siste rapport er Lynk klokkeklar på at Israel bedriver apartheid mot palestinerne.

– Jeg er glad jeg ventet til den siste rapporten med å bruke apartheid-begrepet. Da kunne jeg referere til alle rapportene som har kommet om dette fra organisasjoner som B'Tselem, Human Rights Watch, Yesh Din og Amnesty, sier Lynk, og understreker at palestinerne har kalt det for apartheid lenge.

Hvorfor kommer alle rapportene om apartheid nå? Hva er den utløsende årsaken?

– Forverrende faktorer har økt signifikant de siste årene. Omfanget av bosettingene, antall bosettere og det stadig større området hvor de befinner seg, eskaleringen av inhumane handlinger... på et eller annet tidspunkt blir dette til noe mer enn en brutal okkupasjon. Jeg prøver ikke å spesifisere når dette ble til apartheid, men det har

skjedd. Etter min mening er det nesten umulig å benekte det, fastslår Lynk.

Også i Israel har flere prominente personer sagt seg enig i at landet er skyldig i apartheid, inkludert tidligere leder av Shin Bet, Ami Ayalon og tidligere regjeringsadvokat i Israel, Michael Ben-Yair. Sistnevnte støtter Amnesty-rapportens funn og ber det internasjonale samfunnet reagere.

Samtidig viser de som styrer dagens Israel liten vilje til å endre kurs.

– Israels statsminister Naftali Bennett sier at ►

«Jeg prøver ikke å spesifisere når dette ble til apartheid, men det har skjedd.»

MICHAEL LYNK

- Kanadisk jussprofessor, født i 1952. Gift, to barn. Førsteamanuensis ved University of Western Ontario.
- FNs spesialrapportør for menneskerettighetssituasjonen i de okkuperte palestinske områdene fra 2016 til 2022.
- Slår i sin tolvte og siste rapport for FN fast at Israel utøver apartheid i de palestinske områdene.
- Israel har gjennom perioden nektet Lynk adgang til de palestinske områdene.

HVA ER APARTHEID?

Apartheid betyr at det begås alvorlige, vedvarende og systematiske menneskerettsbrudd eller brudd på humanitær rett mot en etnisk gruppe til fordel for en annen etnisk gruppe.

FNs apartheidkonvensjon trådte i kraft i 1976 og definerer apartheid som når en stat undertrykker, diskriminerer og skiller folk fra hverandre på rasistisk grunnlag.

han ikke vil ha en palestinsk stat, at han er imot Oslo-avtalen og at han vil gjøre alt han kan for å stoppe en gjenopptakelse av forhandlinger. Forsvarsminister Benny Gantz sier at Israel ikke vil forhandle med palestinerne fordi palestinerne ønsker å bli kvitt bosettingene, noe som ikke kommer til å skje. Yair Lapid, Israels utenriksminister, sier at utgangspunktet hans er flest mulig jøder på mest mulig land, med maksimum sikkerhet og færrest mulig palestinere.

Dette viser at intensjonene til israelske myndigheter er klare, mener Lynk:

– De avviser apartheid-begrepet, men alt israelske ledere sier og gjør viser at de ønsker å fortsette i samme spor.

INGEN STRATEGI

Ifølge Lynk har ikke det internasjonale samfunnet noen strategi for å stanse Israels fremferd. Det siste seriøse forsøket på fredsforhandlinger fant sted i 2013-14 («Trumps plan var ikke seriøs nok til å bli regnet med her») under ledelse av John Kerry. Etter det har antall bosettinger eksplodert, og ti prosent av israelske jøder bor nå på okkupert område.

Det internasjonale samfunnet står overfor tre alternativer, mener Lynk, og lister opp:

– Alternativ én er ikke å gjøre noe, og la Israel håndtere okkupasjonen; kritisere dem hvis ting kommer helt ut av kontroll, klage på bosettingene innimellom, men overordnet «vende det andre kinnet til». Man opprettholder finansieringen av palestinske institusjoner og håper på et diplomatisk mirakel til slutt.

Alternativ nummer to er om mulig enda mindre attraktivt, ifølge Lynk:

– Det er at det internasjonale samfunnet prøver å stable på beina en ny fredsprosess. Man forholder seg til Israel som en seriøs, om enn noe aggressiv, part, og ber palestinerne dempe forventningene når det gjelder hva de kan få ut av forhandlingene. Som motytelse for å gi opp landområder, vil Israel få full sikkerhetskontroll over området fra Jordan til Middelhavet.

Det tredje alternativet, som fremstår som det klart beste, er en prinsipiell tilnærming til saken:

– Man går inn for en sammenhengende, palestinsk stat bygget på 1967-grensene med Jerusalem som delt hovedstad, eller gjør et genuint forsøk på å få på plass en enstatts løsning, sier Lynk, og legger til:

– Etter seks år i denne jobben mener jeg at dersom du ikke har en løsning basert på menneskerettigheter, demokrati og internasjonal lov, så har du ingen løsning.

Norge sitter fast i tostatsløsningen og gjør ingenting for å holde Israel ansvarlig. Hva tenker du om det?

– Ben Rhodes, en av Barack Obamas rådgivere, sa en gang at tostatsløsningen har blitt en slags teologi i vestlige land, mens den i virkeligheten ligner på en diplomatisk reise med tidsmaskin. Man ignorerer realitetene på bakken og forholder seg til situasjonen som om den var den samme som på 70-tallet, da det var et reelt håp om å skape en palestinsk stat. Palestina-Israel-konflikten er den best dokumenterte konflikten i verden. Ingen som har fulgt med på dette, kan påstå at de ikke

kjenner detaljene. Tostatsløsningen har blitt et tomt mantra, og så lenge internasjonale ledere fortsetter å snakke om den, kan Israel fortsette som før.

Lynk har ingen tro på endring for verdenssamfunnet ansvarlig-

gjør Israel gjennom innføring av konkrete tiltak:

– De viktigste tiltakene vil være å stanse våpensalg og begrense eller avslutte handelsavtaler med Israel. Innføring av visumplikt for israelere til vestlige land er et annet tiltak som kan fungere.

APATISK SIKKERHETS RÅD

Verden måpte da resolusjon 2334 gikk igjennom i FN's sikkerhetsråd i 2016 uten at USA la ned veto.

«Også i Israel har prominente personer anerkjent at Israel begår apartheid»

Resolusjon 2334 krever en umiddelbar stans i Israels bosettingsaktivitet, og da den ble vedtatt i 2016, hadde det gått 35 år siden en resolusjon som spesifikt handler om bosettingene ble vedtatt av Sikkerhetsrådet.

Av FNs tre instanser – Menneskerettighetsrådet, Generalforsamlingen og Sikkerhetsrådet – er sistnevnte det mektigste. Sikkerhetsrådet har mandat til å iverksette resolusjonene som vedtas av FN, og kan innføre sanksjoner som alle FNs medlemsland er forpliktet å følge.

Det ble ingen bedring av situasjonen i kjølvannet av resolusjon 2334 – tvert imot?

– Siden resolusjonen ble vedtatt, er 21 oppfølgingsrapporter blitt lagt fram for Sikkerhetsrådet. I *samtlige* rapporter står det at Israel ikke har iverksatt noen tiltak for å bedre situasjonen. Sikkerhetsrådet gir ingen respons på dette.

Så resolusjon 2334 får ingen konsekvenser fordi Sikkerhetsrådet ikke følger opp?

– Nettopp. Kofi Annan kalte Sikkerhetsrådets passive holdning når det gjelder Palestina og Israel for «ekstraordinær». Han mente at problemet var USAs eierskap til saken og USAs behov for å vise at de styrer fredsprosessen. USA er Israels garantist i denne saken.

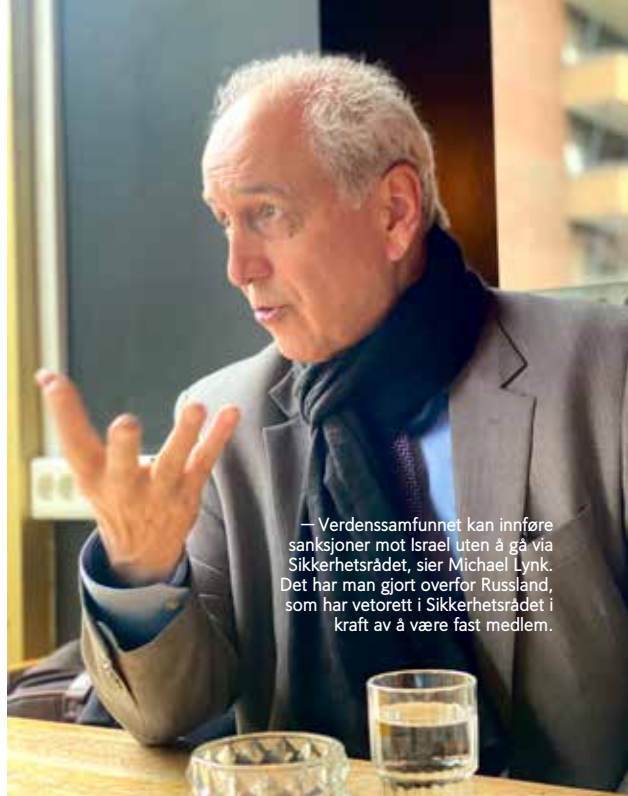
Det internasjonale samfunnet viser handlekraft når det gjelder Russlands folkerettsbrudd i Ukraina. Er det håp om at vi kan oppleve samme reaksjon, med innføring av sanksjoner, når det gjelder Israels folkerettsbrudd?

– Jeg håper det. Meningen er jo at internasjonal lov skal beskytte alle mennesker. Selvfølgelig er det ekstremt skuffende å se at den blir brukt så selektivt, vedgår Lynk.

Han ser ikke bort ifra at problemstillingen vil bli løftet i Sikkerhetsrådet eller i andre internasjonale fora, men tror ikke nødvendigvis at det vil føre til noen endring.

– Jeg er ikke kynisk, men jeg har sett altfor mange ganger at det historiske vendepunktet uteblir i Israel og Palestina. Jeg hadde trodd at et slikt vendepunkt ville inntreffe etter hendelsene i mai 2021 eller i mai 2018, der palestinerne ble skutt daglig. Men, nei. Det eksisterer et ekstraordinært diplomatisk hukommelsestap når det gjelder Palestina og Israel.

Allikevel er du optimist?

– Verdenssamfunnet kan innføre sanksjoner mot Israel uten å gå via Sikkerhetsrådet, sier Michael Lynk. Det har man gjort overfor Russland, som har vetorett i Sikkerhetsrådet i kraft av å være fast medlem.

– Ja. Det er mennesker som undertrykker i Palestina, og det er mennesker som kan snu situasjonen og finne et felles grunnlag basert på likhet og menneskerettigheter. Det mest oppmuntrende for meg er å se hvordan det palestinske og israelske sivilsamfunnet jobber. De snakker det samme språket og trekker omtrent de samme konklusjonene. De er broen inn til en mer rettferdig fremtid.

ANBEFALINGER TIL DET INTERNASJONALE SAMFUNNET

I sin siste rapport anbefaler Michael Lynk det internasjonale samfunnet å:

- Akseptere og erkjenne funnene fra palestinske, israelske og internasjonale menneskerettighetsorganisasjoner om at israelske myndigheter utøver apartheid overfor palestinerne.
- Iverksette tiltak som avslutter den israelske okkupasjonen og apartheidpraksis.
- Støtte Den internasjonale straffedomstolen og/eller Den internasjonale domstolen med hensyn til de juridiske konsekvensene av Israelsk apartheidpraksis.
- Sørge for at FN gjenoppretter Spesialkomiteen Mot Apartheid for å undersøke enhver praksis som påstås å utgjøre forbrytelsen apartheid i hele verden, inkludert de okkuperte palestinske territoriet.

Landsmøtet 2022

Gode politiske diskusjoner, et revidert prinsippprogram og mange spennende planer for de neste to årene er noe av det som kom ut fra landsmøtet.

TEKST: ANNE MERETE BULL FOTO: BIRTE BØDTKER

Palestinakomiteen avholdt sitt 34. landsmøte 25. – 27. mars på Ingeniørenes Hus i Oslo.

61 delegater representerte 20 lokallag, i tillegg møtte landsstyret (sentralstyret og distriktsrepresentanter) med tale- og forslagsrett. Til dette landsmøtet ble det gjort to viktige endringer; de minste lokallagene med opptil 50 medlemmer økte delegattallet fra en til to, og stigen ble forlenget slik at store lokallag får bedre forholdsmessig uttelling for medlemstallet. Østfold intensiverte sin verve-innsats på slutten av 2021, gikk opp fra tre til fire delegater og økte dermed sin innflytelse.

Biskop Kari Veiteberg, Palestinas ambassadør Marie

Antoinette Sedin, leder av Palestinas venner på Stortinget Åsmund Aukrust (Ap), stortingsrepresentant Mona Fagerås (SV), partisekretær Benedikte Pryneid Hansen (Rødt), leder av internasjonal avdeling i LO, Liv Tørres og

generalsekretær i Norsk Folkehjelp Henriette Westhrin hilste landsmøtet. I tillegg ble det lest opp en hilsen fra Kvinneunionen i flyktningleiren Rashedieh i Libanon, som Palestinakomiteen samarbeider med og sender solidaritetsarbeidere til.

POLITISKE DISKUSJONER

Hver av de tre dagene ble et politisk tema løftet med innledning og debatt. Fredag innledet BDS-utvalget om hvordan lokallagene kan arbeide for vedtak i kommunene og apartheidfrie soner. Heftet *Vedtak om offentlige innkjøp & investeringer* som Palestinakomiteen står bak sammen med Fellesut-

valget for Palestina, Fagforbundet, BDS Norge og Norsk Folkehjelp, ble presentert. Dette heftet skal hjelpe oss i arbeidet med å få kommuner og fylkeskommuner til å fatte vedtak om ikke å handle varer og tjenester fra selskap og

« BDS-arbeidet, politisk påvirkning og internasjonalt solidaritetsarbeid er vårt hovedfokus »

Peder Martin Lysestøl på talerstolen under den politiske debatten. Til høyre ser vi Gerald Folkvord, politisk rådgiver i Amnesty, Åsmund Aukrust, Ap-politiker og leder av Palestinas Venner, Liv Tørres, leder av Internasjonal avdeling i LO, Palestinakomiteens leder Line Khateeb og ordstyrer Lotte Semb. Helt bak sitter ordstyrer Kirsti Næss.

stater som bidrar til okkupasjon og dermed hindre medvirkning til brudd på folkeretten og menneskerettighetene. Apartheidfrie soner er bedrifter og organisasjoner som forplikter seg til det samme og da innledningen startet hadde vi 99 apartheidfrie soner, innen debatten var over hadde vi 101! Flott innsats fra landsmøtedelegatene!

Lørdag presenterte politisk rådgiver i Amnesty, Gerald Folkvord, rapporten «*Israel's Apartheid against Palestinians: A cruel System of Domination and Crime against Humanity*» (rapporten ligger på vår nettside) etterfulgt av paneldiskusjon med Gerald Folkvord, Åsmund Aukrust (Ap) og Liv Tørres (LO) ledet av Line Khateeb. Amnesty snakket både om den systematiske forskjellsbehandlingen av palestinere i lov og praksis og den aggressive politikken Israel fører for å stoppe kritikk mot staten og forfølge kritikere.

I Naqab (Negev-ørkenen) har palestinske beduiner i tiår kjempet mot konfiskering av

land og fått landsbyene sine revet av israelske myndigheter. Søndag innledet aktivisten Rafat Abu Ayish om den etniske rensingen som pågår, og hvordan dette henger sammen med protest-bevegelsen Unity Intifada.

STOR MEDLEMSØKNING

De to store politiske sakene landsmøtet behandlet var prinsippprogrammet og arbeidsprogrammet for 2022 – 2024. Prinsippprogrammet ble sist revidert i 2016 og trengte noe politisk oppdatering.

Arbeidsprogrammet er blitt tydeligere med målsettinger som er mer målbare og som det kan rapporteres på til neste landsmøte. BDS-arbeidet, politisk påvirkning og internasjonalt solidaritetsarbeid er hovedfokus for vårt politiske arbeid. Organisatorisk skal vi intensivere politisk og organisatorisk skoling, styrke lokallagene og øke innsatsen både for å beholde medlemmene etter den store medlemsøkningen i fjor (hele 41 prosent) og verve nye. ▷

«Jeg ser frem til å fortsette arbeidet med å synliggjøre urettferdigheten som skjer i Palestina»

Line Khateeb takket for tilliten da hun ble gjenvalgt som leder av Palestinakomiteen.

UENDREDE KONTINGENTSATSER

De obligatoriske sakene årsberetning, regnskap og budsjett for kommende periode sto selvfølgelig på dagsorden. Videre vedtok landsmøtet å begrense antall valgperioder for leder, politisk nestleder og organisatorisk nestleder. Det blir nå bare mulighet for gjenvalg to perioder slik at maksimum sammenhengende tid i samme verv blir seks år.

Landsmøtet fulgte sentralstyrets forslag om ikke å endre kontingentsatsene, men at det til neste landsmøte legges frem en evaluering av dagens satser. Landsmøtet godkjente også sammenslåing av lokallagene Larvik/Sandefjord og Horten/Tønsberg til Vestfold lokallag.

UTTALELSER

Fem uttalelser ble vedtatt av Landsmøte; «*Mot kriminalisering av solidaritet med Palestina*», «*Forsvar boikott-vedtaket*», «*Norsk fotball må spille på lag med det palestinske folk*», «*Apartheid, okkupasjon og kolonisering må sanksjo-*

neres!» og «*Okkupasjon i Ukraina og Palestina er samme sak*». Uttalelsene ligger under *Vår politikk* på Palestinakomiteens nettside.

GJENVALG FOR LEDER

Line Khateeb ble gjenvalgt som leder, Morten Sortodden ble valgt som politisk nestleder og Anne Merete Bull og Karoline Stensdal ble gjenvalgt som henholdsvis organisatorisk nestleder og økonomiansvarlig. I tillegg består sentralstyret av syv medlemmer; fem nye og to gjenvalgt.

Line Khateeb ser frem til å fortsette arbeidet med å synliggjøre urettferdigheten som skjer i Palestina sammen med nye og gamle krefter i sentralstyret og landsstyret:

– Sammen med våre lokallag og medlemmer fremmer vi virkemidler som boikott og sanksjoner mot brudd på folkeretten og internasjonale lover, verver flere til å bli apartheidfrie soner og medlemmer av Palestinakomiteen, slår den gjenvalgte lederen fast.

GI EN GAVE TIL PALESTINAKOMITEEN!

VIL DU STYRKE VÅRT ARBEID FOR
PALESTINERNES RETTIGHETER?

HJELP OSS Å VÆRE EN SYNLIG OG
TYDELIG STEMME MOT APARTHEID,
OKKUPASJON OG DISKRIMINERING.

GI ET BIDRAG – STORT ELLER LITE –
VIPPS TIL **#644099** ELLER BETAL INN PÅ
VÅRT KONTONUMMER **0530.28.03112**.

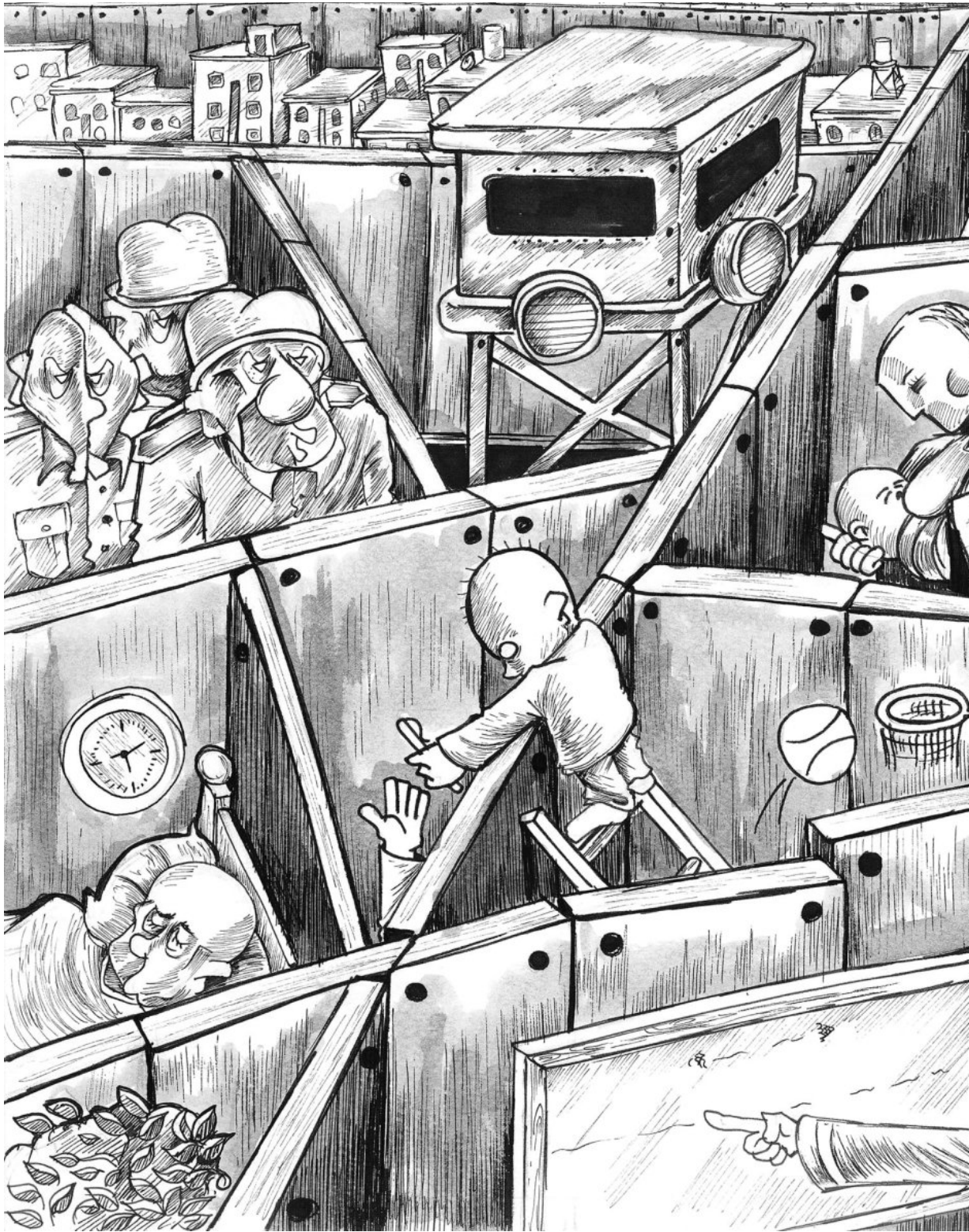
Betaling via Vipps gir ikke rett til skattefradrag

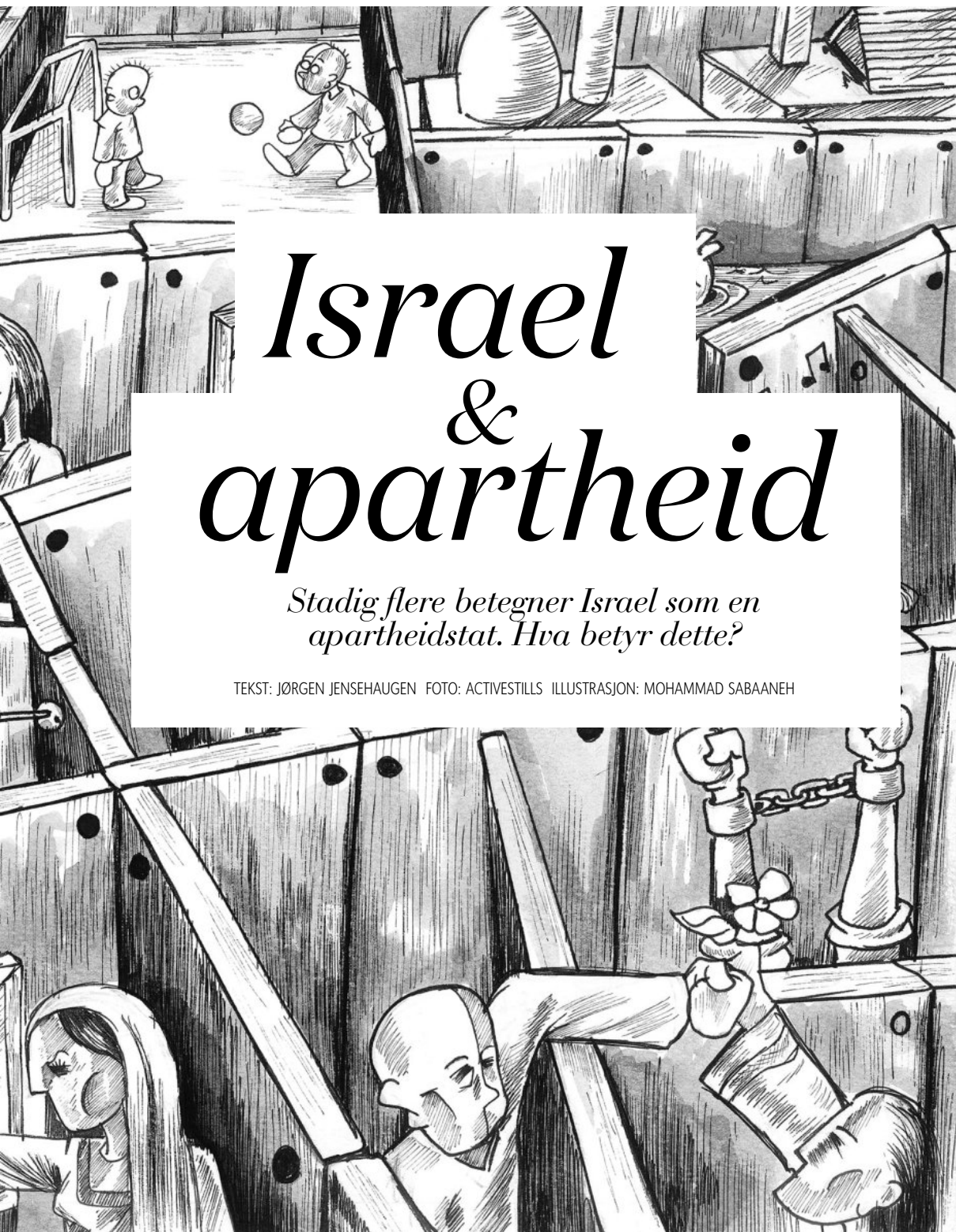
HJELP OSS Å BLI FLERE MEDLEMMER!

VERV EN VENN I DAG!

[PALESTINAKOMITEEN.NO/MEDLEM](https://palestinakomiteen.no/medlem)

Israel & apartheid

*Stadig flere betegner Israel som en
apartheidstat. Hva betyr dette?*

TEKST: JØRGEN JENSEHAUGEN FOTO: ACTIVESTILLS ILLUSTRASJON: MOHAMMAD SABAANEH

Det ligger en historisk ironi i at Israel ble opprettet samme året som apartheidregimet ble etablert i Sør-Afrika, og at det nå – 30 år etter apartheids fall – har blitt normalt å bruke denne betegnelsen om Israel. Det er lett å rote seg bort i historiske sammenligninger, men det som er viktig med den pågående debatten om Israel som en apartheidstat, er nettopp at det ikke handler om å sammenligne situasjonen i Palestina med situasjonen i Sør-Afrika. Det handler om internasjonal juss og apartheid-konvensjonen fra 1974. Denne FN-konvensjonen definerer apartheid som «*inhumane acts committed for the purpose of establishing and maintaining domination by one racial group of persons over any other racial group of persons and systematically oppressing them*». Et slik system betegnes som et brudd på menneskerettighetene og er dermed straffbart. Man kommer likevel ikke helt unna sammenligningen med Sør-Afrika nettopp fordi begrepet er så tett knyttet til dette spesifikt historiske systemet.

TO PARALLELE SYSTEMER

Fram til 2021 var apartheid-beskrivelsen ofte brukt som en advarsel om et israelsk framtidsscenario som kunne bli reelt hvis tostatsløsningen døde. På listen over prominente politikere som kom med en slik advarsel, finner vi tidligere amerikanske president Jimmy Carter, tidligere israelske statsministere Ehud Olmert og Ehud Barak, og den tidligere amerikanske utenriksministeren John Kerry. I denne advarselen ligger det at så lenge vi kan tenke på de okkuperte palestinske områdene og Israel som to adskilte enheter, så gir det ingen mening å kalle systemet apartheid. Da er det et demokrati i Israel og en okkupasjon av de palestinske områdene. Disse to systemene eksisterer, i en slik forståelse, parallelt og okkupasjonen er kun midlertidig. Men hvis de to systemene blir tilstrekkelig inn i hverandre og det slutter å være en tidshorisont hvor okkupasjonen skal ta slutt,

så blir dette ett system, og da blir det apartheid. Ingen sentral vestlig politiker har vært villig til å anerkjenne at et slikt øyeblikk har inntruffet, men noe endret seg i 2021.

I januar 2021 kom først B'Tselem med sin *A regime of Jewish supremacy from the Jordan River to the Mediterranean Sea: This is apartheid*. I april 2021 publiserte dernest Human Rights Watch *A Threshold Crossed: Israeli Authorities and the Crimes of Apartheid and Persecution*. Så, i februar 2022, kom den tyngste menneskerettighetsorganisasjonen, Amnesty International, på banen med sin *Israel's apartheid against Palestinians*. Alle disse tre organisasjonene hadde altså konkludert med at man hadde krysset det punktet hvor det var mulig å tenke på dette som to adskilte enheter. Israel kunne ikke lenger både anses som et demokrati innenfor egne grenser og en militær okkupasjonsmakt i de okkuperte territoriene. Det er kun ett system, og det systemet er apartheid. Internt i dette systemet foregår likevel den etniske diskrimineringen ulikt. Innenfor Israels internasjonalt anerkjente grenser har palestinerne statsborgerskap, men deres status er likevel lavere enn landets jødiske befolkning. Arabisk

«Fram til 2021 var apartheid-beskrivelsen ofte brukt som en advarsel om et israelsk framtidsscenario som kunne bli reelt hvis tostatsløsningen døde»

er ikke lenger et offisielt språk, bevilgning av statlige midler går i mindre grad til de palestinsk-israeleske byene og store deler av eiendommene i landet er regulert på en slik måte at palestinsk-israelere ikke har tilgang til å kjøpe dem.

I annekterte Øst-Jerusalem har palestinerne ikke statsborgerskap, kun permanent oppholdstillatelse. Dette gjør dem utsatt for systematisk diskriminering, og de er spesielt utsatt for et pågående press fra israelske bosettere på å skvise dem ut av Øst-Jerusalem. Dette er spesielt prekært i bydeler som Silwan og Sheikh Jarrah. På den okkuperte Vestbredden har israelske bosettere det komplette settet med israelske sivile rettigheter, mens palestinerne lever under et komplisert sett med israelske militære lovsystemer, semi-selvstyre i enkelte enklaver, men ingen nasjonal suverenitet. Graden av systema-

Shuhada-gata i Hebron, som er stengt for palestinere.

tisk undertrykkelse varierer også ut ifra hvor på Vestbredden de bor. I de palestinske A-områdene er de mindre underlagt israelsk kontroll, mens de som bor i C-områdene er under full israelsk kontroll. Uansett hvor de bor, så har de ikke israelsk statsborgerskap og de er under Israels nåde i alle reisespørsmål, for eksempel. I Gaza har Israel trukket seg ut, men paradoksalt nok er dette det området hvor Israel utøver mest kontroll over palestinernes bevegelses- og handlefrihet siden Gaza er underlagt en streng israelsk blokade. På toppen av dette kommer diskrimineringen av befolkningsgruppene som lever utenfor Israel. I henhold til Israels lovverk har verdens jødiske befolkning rett til å bli israelske statsborgere, mens palestinere som har flyktet fra det som nå er Israel er stengt ute.

TREFFENDE OG DYSTER BESKRIVELSE

Situasjonsbeskrivelsen til Human Rights Watch, B'Tselem og Amnesty International er treffende og dyster. Basert på hvordan de definerer apartheid så er det vanskelig å betvile deres analyse. Det man likevel må spørre seg, er om dette kommer til å få en konstruktiv funksjon, eller om det bare blir nok et begrep for å beskrive Israels politikk. Okkupasjon, settlerkolonialisme, ulovlig annektering av palestinske områder, etnisk rensning og en lang rekke konkrete kategorier menneskerettighetsbrudd er allerede del av verdenssamfunnets arsenal av beskrivelser og anklager mot Israel. Det som er

annerledes med apartheid-anklagen, er at det er en fullstendig systemkritikk som inkluderer alt Israel gjør innenfor egne grenser, i de okkuperte områdene og i sin forskjellsbehandling av palestinske flyktninger og verdens jødiske befolkning. Det vil derfor være særdeles alvorlig for Israel om dette medfører et paradigmeskifte i synet på og behandlingen av Israel. Det er nok fortsatt et langt stykke dit. Vestlige diplomater vil eksempelvis ikke ta i begrepet med ildtang.

EN KORT INTRODUKSJON
TIL ISRAEL-PALESTINA,
2022, CAPPELEN DAMM
AKADEMISK.

JØRGEN JENSEHAUGEN

er historiker og jobber som seniorforsker på fredsforskningsinstituttet (PRIO) i Oslo. Aktuell med boka *Israel-Palestina-konflikten*.

Adania Shibli gjestet
Bergen internasjonale
litteraturfestival
tidligere i år.

EN LITEN DETALJ

*«Noen bør ønske å huske hva noen
nødvendigvis ønsker at noen bør glemme.»
Dette sitatet av Georg Johannesen fangar
noko av kjernen i den vesle romanen
«En liten detalj» av palestinske Adania Shibli.*

TEKST: GRO BYRKJELAND

Midtausten-konflikten og Palestina sin politiske skjebne både i fortid og notid er den ytre ramma rundt denne gripande romanen. Likevel er det ein lågmælt roman. Første del føregår rett etter opprettinga av staten Israel i 1948, og berre «en liten detalj» i del to knyter dei direkte saman. Denne komposisjonen skapar ein litterær og indirekte samtale mellom historie og samtid.

MØRKETS HJARTE I NEGEV-ØRKENEN

Romanens første historie startar i ein militærleir i grenseområda til Egypt i etterkant av 1948-krigen, som innleier det palestinarane kallar Al-Nakba, med 13 000 drepne og 750 000 på flukt.

Ein namnlaus og nidkjær offiser i den israelske hæren er hovudperson i første del. Oppdraget hans i Negrev-ørkenen er å «renske ut de araberne som måtte være igjen der.» Detaljar om livet i leiren, og særleg alle rutinane til offiseren, er framstilt distansert i ein enkel, nesten oppramsande syntaks. Berre enkeltord som «renske ut», «jaktscenene», «infiltratørene» forstyrar. Både innhald og språk forandrar seg når vi kjem til romanens brutale kjernehandling: Drap på ubevæpna beduinar, men særleg er det massevaldtekt av ei ung overlevande jente som gjer inntrykk. Brutale verb som «rev», «røsket», «spjæret», «spylt» meir enn avslører dehumaniseringen av jenta. Kontrasten blir overveldande, når denne såkalla militære suksessen, blir feira med ein fest. I offiserens sigerstale kjem den sionistiske ideologien fram: «Ingen har mer rett på dette området enn oss». Når del ein sluttar, i massevaldtekt og etterfølgande drap på jenta, er det 13. august 1949. Gjennom denne mikrohistoria, etablerer romanen indirekte ei historisk ramme om den brutale historiske bakgrunnen for dagens Israel.

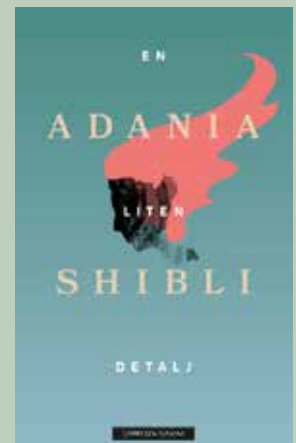
SIGERHERRANE SI HISTORIA MOT RUINENS HISTORIE

Overgangen til eg-fortelling i del to gjer at vi kjem tett på den einsame og angstfylte kvardagen til ei palestinsk kvinne i dagens okkuperte Ramallah. Tilfeldig oppdagar kvinna ein liten notis om historia til beduinjenta vi nett har lese om. Men det er berre ein liten detalj, datoen det skjedde, at det er hennar eigen fødselsdag, som set i gang eit ønske om å redde jenta frå

historias gløymse. Å konsentrere seg om små detaljar, ikkje dramatiske hendingar, gjer det mogeleg for eg-forteljaren å overleve under slike undertrykkande forhold. Også språket forandrar seg til ein meir småironisk stil som tydeleggjer korleis okkupasjonens vald, grenser og lover er blitt tilsynelatande «normalisert». Trass i alle desse ytre hindringar, legg kvinna ut på ein farefull biltur for å nøste opp historia frå del ein. Besøk i israelske arkiv og museum gir oss den offisielle heltehistoria av det som var eit masse-drap. Sjølv om eg-forteljaren vil avdekke ugjer-ninga frå 1949, er bilturen gjennom Israel viktigare. Ikkje minst får vekslinga hennar mellom gamle palestinske kart og nye israelske, fram ruinane av ei verd som er øydelagt, - og eit folk som har vore utsett for den største urett. Særleg verknadsfullt er oppramsinga og namngivinga av utsletta palestinske landsbyar - der Canada Park no ligg: «alt palestinsk er borte». Romanen tematiserer at hukommelse, det å hugse, har både ein politisk og etisk funksjon. Slutten viser korleis ein absurd liten detalj, kan få brutale konsekvensar for eit heilt uskuldig menneske. Også i dag. I Israel.

ADANIA SHIBLI (F. 1974)

- Fødd i Palestina. Busatt i Berlin og Jerusalem.
- Forfattar og akademikar.
- Skriv romaner, skodespel, noveller og essays.
- En liten detalj vart nominert til den prestisjetunge The International Booker Prize i 2021 og National Book Award 2020.
- Det er første gong ei av bøkene hennar vert omsett til norsk.
- Boka er sensurert i Israel.

CAPPELEN DAMM
2022
OVERSATT AV ODA
MYRAN WINSNES

Baha Hilo er vår faste turguide og er med oss stort sett overalt.

Muren i Betlehem.

Vi reiser rundt på Vestbredden.

5-14.
AUGUST

BLI MED PÅ UNGDOMSTUR TIL PALESTINA!

*Endelig starter vi opp med turer igjen!
Først ut er ungdomsturen i august.*

FOTO: ROLF FLATNO, ACTIVESTILLS

Vi besøker beduiner
i Negev som trues av
fordrivelse.

ER DU MELLOM 15-27 ÅR OG HAR LYST TIL Å REISE TIL PALESTINA?

Bli med oss på tur!

Vi bor i Betlehem og hver dag reiser vi rundt på Vestbredden og møter palestinske ungdomsorganisasjoner og menneskerettighetsorganisasjoner. Vi er også en dag i Jerusalem. I tillegg besøker vi beduiner i Negevørkenen som kjemper mot konfiskering av land og som har fått landsbyene sine revet. Turen vil gi deg masse politisk kompetanse og muligheter til å forstå hvordan det er å være ung i Palestina.

Dagstur til Jerusalem.

Fornøyde deltagere på en av
våre tidligere ungdomsturer.

INKLUDERER:

Fly og hotell, tre måltider hver dag (vegetarisk), all transport, to reiseledere.

Pris: 14.500 kr

Påmeldingsfrist 30. mai.

ØKONOMISK STØTTE:

Medlemmer av Palestina-komiteen kan søke om støtte lokalt og få dekket deler av turen.

KONTAKT:

Har du spørsmål, kontakt Morten på morten@palestinakomiteen.no eller på telefon 93647769.

PALESTINA ORDINÆR STUDIETUR 15. – 23. OKTOBER

Opplev situasjonen på Vestbredden og se hvordan okkupasjonen og bosettingspolitikken påvirker den palestinske befolkningen. Møt vanlige folk, samt palestinske og israelske organisasjoner som arbeider for en rettferdig og fredelig løsning. Pris: 18.000 kr.

Tillegg for enkeltrom 3600 kr.

Kontakt Kirsti Næss på
studietur@palestinakomiteen.no
for mer informasjon.

PALESTINA FAGLIG STUDIETUR 10.-18. SEPTEMBER

Bli med på faglig studietur og vær øyenvitne til annektering, apartheid, kolonialisme og brudd på folkeretten. Møt motstandsbevegelsen, de politiske partiene, fagbevegelsen, grasrota og arbeidsfolk.

Pris: 20 650 kr.

Kontakt Thomas Grønn på
tgronn@gmail.com eller
Kjersti Nordby på kjer-n@online.no
for mer informasjon.

LIBANON 14. – 23. OKTOBER

I år er det 74 år siden Nakba da to tredjedeler av den palestinske befolkningen ble fordrevet fra hjemmene sine. De har aldri fått vende tilbake, og etterkommerne deres bor fremdeles i flyktningleire, blant annet i Libanon. Vi skal møte noen av disse, samt libanesiske politiske grupper, se det vakre landet og de arkeologiske stedene. Kontakt Eldbjørg Holte på studietur@palestinakomiteen.no for mer info.

Pris 16.000 kr.

Foto: Anera

DEN POLITISKE SIONISMEN

**NASJONAL
KONFERANSE I
TRONDHEIM
22 -23.10 2022**

Staten Israel har i snart 75 år okkupert Palestina og etablert en apartheidstat som fordømmes av stadig flere. Hvordan var det mulig at en drøm om Sion, et rent åndelig ønske nedfelt i bønnene til alle jøder, ble forandret til et konkret politisk prosjekt, den politiske sionismen?

Kjernen i sionismen er ideen om at jøder, uansett hvor de bor i verden, utgjør ett folk og at Palestina er deres rettmessige land. Hvordan kunne denne ideologien få så stor politisk betydning? Konferansen vil prøve å svare på noen av de mange spørsmålene om sionistisk teori og praksis.

Vi har invitert Nur Masalha, forfatter og historiprofessor, som i flere av sine bøker behandler temaer fra sionismens historie og Ramzy Baroud, redaktør av dagsavisen Palestine Chronicle og forfatter, som i mange år har bidratt med artikler om sionistisk terror i Palestina. I tillegg til disse vil dyktige norske forelesere innlede om ulike sider av sionismens teori og praksis.

Konferansen er ingen «ekspertkonferanse», men ment for alle med interesse for Palestina. Det endelige programmet for konferansen vil annonseres på Palestinakomiteens nettsider over sommeren. Kryss av i kalenderen!

**Initiativtager:
Palestinakomiteen i Trøndelag.**

TIL LYDEN AV DRONER

Krig og blokade er en del av hverdagen i Gaza, men barna finner alltid et sted å leke.

TEKST OG BILDER: MARIE SKEIE

Jeg befinner meg i Gaza i forbindelse med forskningsprosjektet mitt, Colours of Gaza. Sammen med en gruppe barnehagebarn finner jeg ulike planter, blomster og blader som kan gi farge til tekstil. Vi vandrer i nabolaget og undersøker naturen rundt barnehagen. Vi bruker sansene våre til å lukte, se og føle på plantene vi finner. Stoffene vi farger skal bli til et flagg med farger fra Gazas landskap. Fargene kommer fra et landskap som er fragmentert av lag på lag med minner. I nærheten av barnehagen er det funnet ruiner fra bysantinsk tid, og fra nyere tid er det støvet fra israelske raketter og bomber som har blandet seg i jorden.

LITE Plass Å LEKE PÅ

Landskapet i Gaza er i aller høyeste grad berørt natur. For bare ti år siden var det flere åpne områ-

der hvor man kunne gå på tur mellom palmene og olivenlundene. De finnes fremdeles, men stadig flere grøntområder er gjerdet inn, og det bygges mer og mer ut. Leirene og byene utvides, og det er lite natur igjen uten bebyggelse. Plassen for barn å leke på minker. De leker i gatene blant tuk-tuker og esler som går forbi. Barna fyller gatene med fotballspill og lek mellom biltrafikken. De finner alltid et sted å leke og noe å leke med, enten det er en bøtte, en ball eller sandhaug.

I en samtale mens vi drikker te etter Iftar (*kveldsmåltidet som avslutter den daglige Ramadan-fasten, red.anm.*) begynner vi å snakke om klimaendringene. Nye fugler, som ikke har vært her før, er sett i Gaza, akkurat slik nye fugler registreres årlig på fuglestasjonen på Jomfruland. Samtidig er vaktlene, som pleide å

«I Gaza er minnene stadig
i omskaping, der vitner til
minner utslettes»

fly innom Gaza på sin ferd, borte. Folk pleide å sette opp nett ved sjøen for å fange dem, og mange barn hadde som hobby å fange småfugler. Nå har ikke vaktlene blitt sett på lenge. Gaza er et kjent sted for trekkfugler. De kommer fortsatt innom på sin rute, men det er færre fugler og mindre variasjon enn før. Det blir mindre og mindre plass til fugler, og stadig flere mennesker.

ET INTENST STED

Gaza er et sted som er intenst på mange vis. Akkurat nå er det Ramadan, og det er kun i ti minutter – under Iftar, når man bryter fasten – at det senker seg en ro over kyststripen, selv om lyden av droner er konstant. Over to millioner mennesker samles til et felles måltid ved solnedgang etter en dag uten mat og drikke. Ellers er

det *dawsha*, støy, i det tettbeboede Gaza dag og natt; tuting, generatorer, droner og alt som lager lyd. Etter solnedgang under Ramadan kommer barna ut for å fyre knallerter og leke med stjerneskudd. De lager disse ved å tenne på metallskrubber som de kjøper for en krone eller to.

Et sted er fylt med minner, og når det blir bombet skrives minnene om. I Gaza er minnene stadig i omskaping, der vitner til minner utslettes. Overalt i Gaza er sporene av bombing til stede i form av åpne sår i bakken og bygninger som ikke lenger står. Samtidig kommer nye minner til, og livet går videre.

En barnehageansatt forteller om hvor utfordrende det er å jobbe med barn i Gaza. De har så mye på minnet allerede. Hun sier at det er umulig å få barna til å glemme det de har vært

Vår i Gaza.

Artikkelforfatter Marie Skeie plukker blomster i Gaza.

vitne til. Det er ikke mulig å skjermes dem.

Krigen og blokaden er en del av livet her, og en del av barns hverdag. Derfor må de lære å håndtere det og leve med det. Rett etter angrepene, som under forrige Ramadan, er det ikke matte og engelsktimer barna trenger, men støtte og styrke til å håndtere minnene og hverdagen, forteller kvinnen jeg snakker med.

KRIGEN LUSKER RUNDT HJØRNET

Harb, krig, er et ord jeg hører daglig her i Gaza. Krig er en del av hverdagen her, også for barna. Det er noe de lever med som en del av deres felles minne. En liten gutt, kanskje tre år gammel, sier på lek at han skal på universitetet, akkurat som onkelen sin. Når vi spør hva han skal på universitetet, sier han at han dro dit, men så fortalte de ham at Israel skulle bombe universitetet, så han dro hjem igjen.

I går spurte et av barna om vi har krig i Norge. Jeg svarte at det er 80 år siden forrige krig i Norge. Jenta lurte på hvorfor de har krig hele tiden i Gaza. Hva har hun gjort? Så begynte hun å snakke om den siste krigen som var under Ramadan, og at krigen i 2014 også fant sted under Ramadan. Hun spurte moren om det blir en ny krig denne fastemåned.

Moren svarte at det ikke blir noen krig denne Ramadan. En eldre søster la til at det forhåpentligvis aldri vil bli krig igjen under Ramadan. Men siden før starten av Ramadan har en ny krig lusket rundt hjørnet. En måned som er ment for godhet og hengivenhet, kan plutselig snu. Bare tiden vil vise.

I Gaza er det ingen busser som kommer og henter barna når angrepene begynner. Grensene er allerede lukket og blir ikke åpnet. Mens bombene og rakettenes faller, må de bare holde pusten.

Pust inn

Hold inne de fine tingene i livet

Pust ut

Slipp ut det vanskelige du har inn i deg

MARIE SKEIE er kunstner og stipendiat ved Universitetet i Sørøst-Norge ved institutt for estetiske fag. Som kunstner har hun bakgrunn i tekstil, broderi og farging. Arbeidet til Marie kommer fra en sosial og politisk sammenheng, ofte knyttet til migrasjon og grenser. Hun har som en del av sitt doktorgradsprosjekt hatt flere opphold i Gaza hvor hun ser på kunstens muligheter i barnehagene.

Leder av Palestinakomiteen, Line Khateeb, i aksjon på Youngstorget i Oslo 1.mai.

Stort oppmøte av Palestina-venner i Oslo.

SOLIDARITET

Line Khateeb var en av hovedtalerne på Youngstorget under årets 1.mai-markering i Oslo.

– Vi kan ikke møte israelsk apartheid og forbrytelser mot menneskeheten med ord uten å følge opp med handling. Da får okkupanten bestemme reglene og flytte grensene for hva som er lov, fastslo Khateeb.

Hun minnet om at LO sine medlemmer på kongressen i 2017 stemte for boikott, deinvesteringer og sanksjoner (BDS) mot Israels okkupasjon, og oppfordret regjeringen til å følge etter.

Statsminister Jonas Gahr Støre trakk også fram Palestina i sin 1.mai-tale i Stokke, og erklærte at okkupasjonen må opphøre, murene må rives og palestinerne må få sin egen stat.

Palestinakomiteen ber regjeringen sette kraft bak disse ordene, og holde Israel ansvarlig.

Palestinakomiteen i Kristiansand i vakkert maivær.

Anna Mørseth i vakker thobe på 1.-mai feiring i Trondheim.

1.mai i Bergen.

Susan Power fra Al-Haq sier at tiden er i ferd med å renne ut, og at Norge må kreve at Israel trekker tilbake terrorstemplingen av Al-Haq og fem andre palestinske organisasjoner.

VI TRENGER EN STERK OG KLAR FORDØMMELSE

Norskstøttede Al-Haq ber regjeringen om å handle før det er for sent.

TEKST: BERIT AAKER FOTO: INGUNN ERIKSEN

Det er seks måneder siden Israel terrorstemplet seks palestinske samfunnsorganisasjoner: Union of Palestinian Women's Committees (UPWC), Addameer, Bisan Center for Research and Development, Al-Haq, Defense for Children International – Palestine (DCI-P) og Union of Agricultural Work Committees (UAWC). Tre av disse er norskstøttede; Al-Haq mottar støtte fra Utenriksdepartementet mens UAWC og DCI-P mottar bevilgninger fra henholdsvis Norsk Folkehjelp og Redd Barna.

REGJERINGEN ER SKEPTISKE

Israel hevder at de seks har bindinger til den allerede terrorstemplede Folkefronten for Palestinas frigjøring (PFLP).

Regjeringen har flere ganger uttrykt skepsis til Israels terrorlisting. I sitt svar på skriftlig spørsmål i Stortinget, sa utenriksminister Anniken Huitfeldt blant annet dette:

– Jeg er sterkt bekymret for at handlingsrommet for sivilt samfunn i Palestina blir stadig mer begrenset. Det gjør det vanskeligere å få pålitelig informasjon om menneskerettsbrudd

og overgrep. Jeg har advart om at den israelske beslutningen om å terrorliste seks palestinske organisasjoner vil begrense dette handlingsrommet ytterligere. Sårbare grupper som barn, kvinner og fattige bønder, vil bli rammet særlig hardt. Vi har nulltoleranse for mislighold av tilskuddsmidler, og har uttrykkelig bedt Israel om å dokumentere de alvorlige anklagene. Vi er i dialog med Israel, og konsulterer også andre giverland og FN om saken.

Om vi ikke innen rimelig tid får tilstrekkelig informasjon som underbygger beslutningen om terrorlisting, vil vi i samråd med andre giverland be om at den omgjøres.

Etter dette har regjeringen fortsatt ikke bedt Israel om reversering.

– Vi trenger handling nå, sa Susan Power fra Al-Haq i sin innledning på konferansen «Sanksjonering av land som bryter internasjonal rett», arrangert av Forsvar folkeretten 5. april.

Al-Haq er en av Palestinas eldste menneskerettighetsorganisasjoner. Susan Power er jurist og leder organisasjonens arbeid med folkerettslige spørsmål.

– Tiden er i ferd med å ebbe ut. Om det ikke handles nå, vil terrorstemplingen bli permanent. Så lenge Norge ikke krever vedtaket omgjort, vil angrepene fortsette og de israelske myndighetene vil lykkes i å bringe det palestinske samfunnet til taushet, fastslo Power.

På konferansen etterlyste Ingrid Fiskaa, stortingsrepresentant for Sosialistisk Venstreparti og medlem av utenriks- og forsvarskomiteen, konkret oppfølging fra regjeringen ettersom det ikke finnes bevis for Israels beskyldninger. Åsmund Aukrust, stortingsrepresentant for Arbeiderpartiet og nestleder i utenriks- og forsvarskomiteen, svarte at regjeringen vil videreføre støtten til organisasjonene som er terrorlistet.

ANGREP PÅ SIVILSAMFUNN

Susan Power innledet om innskrenkingen og angrepene på det palestinske sivilsamfunnet

– Vi trenger en sterk og klar fordømmelse, sa Power, og fortsatte:

– Vi ber Norge komme med en klar oppfordring til Israel om å trekke tilbake stemplin-

gen, ledsaget av diplomatisk press om en tydelig artikulert tidsramme. Stemplingen av våre organisasjoner under militær ordre betyr at våre kontorer kan bli angrepet av militære. Våre ansatte kan arresteres og stilles for retten i militærdomstolene for sin tilknytning til en terrorstemplet organisasjon, og våre midler, lønn og eiendom kan bli beslaglagt. Dette vil spesielt ramme vårt arbeid overfor Den internasjonale straffedomstolen i Haag (ICC), fastslo Power.

– I 2016 iverksatte Israel en målrettet svertkampanje mot våre ansatte og organisasjoner for å delegitimere oss. Siden den gangen har Israel forsøkt å avskjære finansieringen av organisasjonene våre, og til og med opprettet et departement hvis eneste formål er å sverte palestinske menneskerettsorganisasjoner som samarbeider med straffedomstolen. Dette gjøres blant annet ved å insinuere koblinger til terrorisme og presentere rapporter for europeiske finansieringsinstanser. Da EU-statene fortsatte å bevilge penger, iverksatte Israel terrorstemplingen. Dette må stoppes, sa Power.

Under sitt Oslo-opphold, hadde Susan Power også møte på Stortinget med representanter fra Sosialistisk Venstreparti og Arbeiderpartiet.

ORGANISASJONER TERRORSTEMPLET

- Seks palestinske sivilorganisasjoner ble i oktober i fjor stemplet som ulovlige foreninger under militær ordre og israelsk anti-terror-lovgivning.
- De berørte organisasjonene er Addameer, Al-Haq, Defense for Children Palestine, Union of Agricultural Work Committees, Bisan Center for Research and Development og Union of Palestinian Women Committees
- Etter syv måneder, det vil si 19.mai, blir avgjørelsen permanent. Organisasjonens ansatte kan arresteres, midler bli holdt igjen og de vil bli hindret i å utføre arbeidet sitt.
- Norsk UD sier at det hviler på israelske myndigheter å dokumentere anklagene. Men de har ikke satt en frist for dette eller for når de vil kreve avgjørelsen omgjort.

PALESTINAKOMITEEN I NORGE Adresse: Kolstadgata 1, 0652 Oslo,
e-post: post@palestinakomiteen.no, mobil 959 69 874 **Leder:** Line Khateeb
Politisk nestleder: Morten Sortodden **Organisatorisk nestleder:** Anne Merete Bull
Sekretariat: Line Snekvik, e-post: sekretariat@palestinakomiteen.no, mobil 959 69 874 og
Birte Bødtker, e-post: birte@palestinakomiteen.no, mobil 411 87 547

DISTRIKTSREPRESENTANTER

Troms	Inga Bårdsen Tøllefsen	grow.wings.fly@gmail.com	412 19 859
Vara	Peder Joakimsen	pedromarx@hotmail.com	995 87 581
Nordland	Randi Nymo	ranyo@online.no	970 35 744
Vara	Torild Eriksen Nordland	torildh@hotmail.no	993 64 805
Trøndelag	Mads Nordtvedt	post@madsno.com	913 30 559
Vara	Kari Laupstad	kariela@online.no	915 10 768
Møre og Romsdal	Odd Erling Vik Nordbrønd	oddevn@online.no	950 78 362
Vara	Sissel Mordal Hilde	sisselmohi@gmail.com	990 34 166
Vestland	Morten Heszlein	heszlein@gmail.com	991 50 813
Vara	Mona Khateeb	monakhateeb@yahoo.no	928 99 834
Rogaland	Ingebretth Forus	ingebretth.forus@lyse.net	982 96 728
Vara	Steinar Eraker	steinar.eraker@lyse.net	405 20 486
Vest-Agder	Jorunn Aanensen Kalvik	jorunn2@online.no	480 03 424
Vara	Mari Fjordheim Fjermedal	marifjermedal@gmail.com	993 71 355
Telemark	Gerd von der Lippe	gerd.v.d.lippe@usn.no	480 36 842
Vara	Anne Karin Kasin	akkasin@gmail.com	905 131 05
Buskerud	Audun Bakkerud	bakkerud@hotmail.com	918 65 494
Vara	Arne Birger Heli	heper@online.no	900 63 116
Oppland	Arngrim Ytterhus	ar-ytter@online.no	907 59 012
Vara	Kari Engebretsen	karijo.engebretsen@gmail.com	901 13 815
Hedmark	Helge Bjørnsen	korus.helge@gmail.com	906 71 433
Vara	Hala Abushammala	Halaa.hatemabu@gmail.com	925 33 815
Vestfold	Eddie Whyte	ewhyte@online.no	902 77 166
Vara	Shadi Shaban	shadi_shaban@hotmail.com	401 61 373
Akershus	Huda Kayed	hudakayed@hotmail.com	467 42 322
Vara	Mika Volberg	mika.Volberg@gmail.com	407 21 813
Oslo	Anine Wiesner Barg	anine@barg.no	909 98 912
Vara	Marte Olsen Svendal	marte_svendal@hotmail.com	476 40 279
Østfold	Knut-Jarl Rødje	kjrodje@hotmail.no	907 21 391
Vara	Ketil Johannessen	ketjohan@gmail.com	911 93 535

ANDRE KONTAKTPERSONER

BDS-utvalget	Mali Frøshaug Rosslund	BDS@palestinakomiteen.no	976 36 549
Faglig utvalg	Petter Thoresen	petter2resen@yahoo.no	975 79 177
Kunst- og kulturutvalget	Marius Kolbenstvedt	mkolbenstvedt@hotmail.com	980 77 906
Solidaritetsutvalget	Morten Sortodden	morten@palestinakomiteen.no	936 47 736
AKULBI	Kirsti Aarseth	kirsti.aarseth@gmail.com	976 89 479
Sol.arb. Palestina	Marte Olsen Svendal	marte_svendal@hotmail.com	476 40 279
Sol.arb. Libanon	Veronica Madsen	rashedieh@palestinakomiteen.no	951 63 877
Sol.arb.Libanon	Anne Lie Nordberg	rashedieh@palestinakomiteen.no	934 87 906
Studieturer	Eldbjørg Holte	studietur@palestinakomiteen.no	482 12 214
Medlemsansvarlig	Arne Apold	medlem@palestinakomiteen.no	995 21 565
Fadderprosjekt	Grete Thunold	grthun@online.no	906 94 868

ARBEIDSUTVALGET I PALESTINAKOMITEEN

Leder	Line Khateeb	leder@palestinakomiteen.no	950 90 938
Politisk nestleder	Morten Sortodden	morten@palestinakomiteen.no	936 47 736
Org. nestleder	Anne Merete Bull	annemeretebull@hotmail.com	901 48 042
Økonomiansvarlig	Karoline Stensdal	karolinestensdal@hotmail.com	976 81 926

SENTRALSTYRET

Leder	Line Khateeb	leder@palestinakomiteen.no	950 90 938
Politisk nestleder	Morten Sortodden	morten@palestinakomiteen.no	936 47 736
Org. nestleder	Anne Merete Bull	annemeretebull@hotmail.com	901 48 042
Økonomiansvarlig	Karoline Stensdal	karolinestensdal@hotmail.com	976 81 926
Styremedlem	Svein Olsen	skola3004@hotmail.no	906 30 837
Styremedlem	Mali Frøshaug Rosslund	mali.rossland@gmail.com	976 36 549
Styremedlem	Rahil Al-Daraji	Rahil.AL-Daraji@outlook.com	984 56 933
Styremedlem	Øyvind Sagedal	oyvind.sagedal@gmail.com	950 23 848
Styremedlem	Svein Johansen	sveinsveinsvein@gmail.com	988 39 087
Styremedlem	Magnus Barka Hjelle	mbhjelle@gmail.com	450 31 447
Styremedlem	Ayat Majbel Saeid	ayat.saeid@gmail.com	459 19 891
1.vara	Baard Thorkildssen	baard@thorkildssen.com	916 50 010
2. vara	Mohamed Saadi Amar	Mohamed.s.amar1993@gmail.com	476 16 126
3. vara	Johanna Bøyum	johanna.boyum@gmail.com	481 97 468

OVERSIKT OVER LOKALLAG

Vest-Finnmark	Synnøve Thomassen	sthomassen009@gmail.com	976 04 103
Tromsø	Inga Tøllefsen	tromso@palestinakomiteen.no	412 19 859
Finnsnes	Tove Lie	tovekullerud@gmail.com	907 32 149
Narvik	Jan Åge Riseth	narvikriseth@gmail.com	992 98 203
Bodø	Jorunn Anda Aronsen	lorunn.anda@gmail.com	915 25 882
Trøndelag	Svein Johansen	sveinsveinsvein@gmail.com	988 39 087
Romsdal	Lars Oltedal	loltedal@online.no	908 65 484
Sunnmøre	Yngve Birkeland	sunnmøre@palestinakomiteen.no	974 02 787
Voss	Ruth Jørgensen	rutjoerg@online.no	982 82 995
Bergen	Mona Khateeb	bergen@palestinakomiteen.no	928 99 834
Haugalandet og Stord	Raed Abdalsalam	raed-khaled@hotmail.com	967 39 022
Stavanger	Ingebretth Forus	ingebretth.forus@lyse.net	982 96 728
Vest-Agder	Jorunn Aanensen Kalvik	lorunn2@online.no	480 03 424
Aust-Agder	Mohammed A. Chkontana	palestinaaustagder@gmail.com	905 52 652
Telemark	Aasta Kravik	aasta.kravik@gmail.com	411 78 405
Vestfold	Heming Olaussen	heming.olausen@gmail.com	901 55 894
Oppland	Arngrim Ytterhus	ar-ytter@online.no	90759012
Østfold	Knut Jarl Rødje	kjrodje@hotmail.com	907 21 391
Hedmark	Helge Bjørnsen	hedmark@palestinakomiteen.no	906 71 433
Romerike	Huda Kayed	hudakayed@hotmail.com	467 42 322
Ringerike	Guro Dæhlen	guro@daehlen.no	415 03 237
Drammen	Nils Nordenstrøm	nilsn@online.no	917 48 408
Oslo	Anine Wiesner Barg	oslo@palestinakomiteen.no	909 98 912

Palestinakomiteen i Norge
Frivillighetshuset, Kolstadgata 1,
0652 Oslo

PRIORITY

